

Zpravodaj Národního bratrského společenství SFŘ

ČÍSLO 2/2014

BŘEZEN 2014

Sv. Ludvík IX., král a také patron 3. řádu Rok 2014 v SFŘ: výročí 800 let od jeho narození

Uvnitř naleznete:

Co bude

- Mariánská pouť Prahou, do Poříčí nad Sázavou, Antonínek a další pouti
- oblastní setkání Olomouc
- pozvání k hrobu br. Česlava

Co bylo

- zasedání národní rady
- kapituly a vizitace
- formace v Sušici
- společenský večer na Hradčanech
- Cyrilometodějská pouť
- konference generálních duchovních asistentů

Různé

- formace
- výročí profese
- pozdrav z Estonska
- Tonička Hofmanová
- a mnoho dalších

V dějinách nacházíme politiky i panovníky, kteří při svém rozhodování dávali a dávají přednost Kristovu učení, myšlení a jednání. *(V naší zemi např. Dr. František Nosek)* V každém století jsou však vždy spíše vzácným kořením. V 800. výročí narození krále Ludvíka se chceme na čas vrátit do středověku, do doby, kdy žil i sv. František. Naladme svoji mysl na panování francouzského krále Ludvíka IX. Vládne v době, kdy ve světě pomalu končí byzantská říše, muslimská říše se také blíží k vrcholu své expanze do Evropy *(především na Pyrenejském poloostrově)*, v Rusku a Polsku jsou už Mongolové (Tataři). Ludvík IX. nebyl jediným panovníkem a šlechticem, kdo v té době usiloval o křesťanské hodnoty ve vládě. Evropa žila myšlenkou, že křesťanství je základem života. Z vynikajících křesťanských panovníků – současníků Ludvíka lze jmenovat např. Jindřicha III. anglického krále, ale i španělské či německé panovníky, šlechtu, nebo křesťanské rytíře s jejich ctnostmi.

Ve vrcholném středověku vládly křesťanské Evropě především Francie a Itálie. Říká se, že v té době Francie budovala univerzity, Italům patřila církev a Němci budovali svoji říši. Za vlády Ludvíka IX. žila Francie bez přestávky 15 let v míru *(na tehdejší dobu velmi dlouhá doba)* a to jí dalo příležitost přinést Evropě gotické stavitelství, založit věhlasnou univerzitu, podpořit růst blahobytu nejen šlechty, ale i měšťanů, v úctě začínala být řemesla i obchodníci *(dříve církev jejich stav spíše ponižovala)*. Francie jako první dala do oběhu státem ražené mince a ochraňovala je zákonem.

Sv. Ludvík vykonával ve věrnosti Bohu svoji stavovskou povinnost vládce a žil v plném společenství s papežem. Napomáhal obraně a obnově církve. Také sv. František žil v souladu s papežem, biskupy a kněžími *(řehole II/6)*, ale na rozdíl od Ludvíka IX. se vzdal svého stavu a stal se kajícím kazatelem a bránil církev slovem. Bůh použil každého z nich podle jeho schopností pro své království a to i přes jejich lidské nedostatky. Stali se solí tehdejšího světa. Stejně i my jsme každý v jiné životní situaci, v jiném sociálním postavení, měli jsme různý přístup ke vzdělání a našim úkolem je rozpoznat Boží vůli čtením evangelia a modlitbou. V tom můžeme napodobovat naše františkánské ochránce v nebi: sv. Františka i sv. Ludvíka.

Stručný životopis krále sv. Ludvíka IX.

Narodil se 25. dubna 1214 v Poissy. *(Sv. Františkovi je v tom roce 23 let a je to 5 let, co sepsal první řeholi a 2 roky, co se sv. Klára stala jeho následovnicí)* Po předčasné smrti svého otce (Ludvíka VIII. - po boji v Toulouse proti heretikům – katarům) se stal Ludvík IX. roku 1226 (ve

svých 12 letech) francouzským králem. Pevnou rukou se jeho vládu snažila úspěšně udržet královna matka, Blanka Kastilská. Ludvík IX. se oženil v roce 1234 (ve 20 letech) s Markétou Provensálskou a dobře vychoval svých 11 dětí. Snažil se nejen žít, ale i vládnout podle křesťanských zásad. V postní dny přijímal jen chléb a vodu s přidavkem zeleniny, denně byl přítomný na mši svaté a po ní konal dlouhé díkůčinění. Každý pátek chodil ke zpovědi a po vyznání chyb se prý dával bičovat. Na těle nosil asketické spodní prádlo, aby si stále připomínal potřebu pokání. V noci vstával k modlitbě s kněžími a modlil se breviář.

Život sv. Ludvíka IX. je úzce spojen s prvním půlstoletím tehdy nové církevní instituce – žebravých řádů. Díky štědrosti francouzského krále si dominikáni i františkáni postavili třicet klášterů. Zpovědníkem Ludvíkovým byl dominikán Geoffroye z Beaulieu a jeho důvěrným přítelem byrouenský arcibiskup františkán Odo Rigaud. Ludvík se ujímal chudých a stavěl nemocnice. Snažil se urovnávat spory bez války, ale nebyl zbabělcem; když bylo třeba, dovedl rázně zasáhnout. Byl vychován podle tehdejšího vzoru křesťanského vládce. Král musí být:

1. posvěcený, spravedlivý a mírotvorný. (*Chránil církev, usiloval o spravedlivé vládnutí, nakonec uzavřel mír s Angličany, s Aragonským královstvím*)

2. válečník (*porazil v bitvě Angličany, vedl na přání papeže křížácké výpravy*) 3. zajišťovat blahobyt království. (*Ludvík IX. velmi dbal na to, aby jeho královské úřady jednaly spravedlivě, aby soudnictví bylo nestranné a jím sestavený Pařížský parlament byl nezávislou soudní i odvolávací institucí. Udělal prospěšné zásahy v administrativě, významné reformy, i hospodářské a mezinárodní dohody. Zavedl státem ražené peníze, podporoval universitu, architektury a umělce, na úřadech se jednalo a psalo francouzsky*)

Ludvík byl však jenom člověk a měl i své stinné stránky: Byl někdy lhostejný ke svým nejbližším, za což byl kárán dokonce svými současníky. Týkalo se to zejména vztahu k manželce a vlastním dětem. Naopak měl vřelý vztah ke své matce a svým vlastním sourozencům, zejména pak k mladším bratrům. Fanaticky přistupoval k Židům, které chtěl pokřtít a zařadit mezi pravověrné křesťany. Podporoval rovněž inkvizici, ale jen z toho důvodu, že se nechtěl vzepřít žádostem papežů, když se na něj obraceli, aby jim svým prostřednictvím pomáhal vykonávat opatření vyplývající z rozsudků inkvizičních soudů. Jeho hlavním cílem bylo především obrátit všechny kacíře zpět na pravou víru.

Vláda Ludvíka IX. není jen obdobím samých úspěchů. Katastrofou skončily především obě křížové výpravy na osvobození Svaté země (1248 – ve 34 letech) a (1270 – v 56 letech), jichž se osobně zúčastnil. Během první byl zajat, na počátku druhé zemřel. I to je svým způsobem dokladem toho, že byl jen člověkem z masa a kostí. Zemřel 25. srpna 1270 poblíž dnešního města Tunisu, po té, co zpečetil sňatkem svého třetího syna Filipa s Aragonskou princeznou Isabelou, politické spojenectví s Aragonským králem v boji proti muslimům. Za svatého byl prohlášen 11. srpna 1297 (83 let po svém narození) papežem Bonifácem VIII.

Jaroslav Antoš

Zprávy ze Sýrie

Připomínejme si my, kteří žijeme v míru a dostatku, s bratrskou láskou a soucitem naše bratry a sestry, kteří musejí snášet krvavou občanskou válku v Sýrii. Tato válka se nezastavila ani v době vánoční, ani později, zbraně neutichají. Je nutné, aby naši syrští bratři a sestry, kteří zažívají tak krušné zkoušky občanské války, bídy a náboženského pronásledování, kdy nemohou svědčit o své víře, měli pevné místo v našich modlitbách. Kéž Pán Bůh otevře srdce lidí k dialogu a vzájemnému přijetí! Všem, kdo chtějí získat aktuální informace nebo chtějí přispět finančně, doporučujeme stránky Charity (<http://svet.charita.cz/kde-pusobime/blizky-vychod/krize-v-syrii/>) nebo františkánské kustodie ve Svaté Zemi, která přijímá mnoho syrských uprchlíků (stránky mají anglickou, italskou, francouzskou, španělskou a německou jazykovou mutaci - www.proterrasancta.org).

Podle www.ciofs.org Saša Alžběta Tesaříková OFS

Na co se můžeme těšit

Plán studia dokumentů SFŘ na rok sv. Ludvíka 2014-15

V rámci roku sv. Ludvíka doporučuje Národní rada všem členům, zejména však radám Místních bratrských společenství, postupně si obnovit znalosti našich základních dokumentů. V následujícím uvádíme konkrétní studijní plán. Prosím, věnujte tomuto studiu pozornost.

GK= generální konstituce, Ř= řehole SFŘ

Duben	Co je SFŘ	GK 1 - 7, 98 – 103	Ř 1 – 3
Květen	Způsob života	GK 8 – 16	Ř 4 – 11
Červen	Aktivní přítomnost ve světě	GK 17 – 20	Ř 12-14
Červenec	Aktivní přítomnost ve světě	GK 21 – 23	Ř 15 -19
Srpen	Rodina	GK 24 – 27	Ř 17 – 19
Září	Život v bratrském společenství	GK 28 – 36	Ř 20 – 25
Říjen	Vstup do řádu a formace	GK 37 – 44	Ř 23
Listopad	Podpora povolání	GK 45 + Předmluva řehole	
Prosinec	Františkánská mládež	GK 96 – 97	
Leden	Místní bratrská společenství	GK 46 – 60	Ř 22 – 24
Únor	Volby, vizitace	GK 76 - 84, 91 - 95	
Březen	Národní bratrské společenství	GK 65-68, Stanovy NBS v ČR	

Jiří Šenkýř

PROGRAM MODLITEB SFŘ A GIFRA – ÚMYSLY NA DUBEN – ČERVEN 2014

duben

Za SFŘ a Františkánskou mládež v Evropě,

aby stavěli civilizaci lásky na základě živé víry v Krista, která by mohla obnovit osoby, rodiny, Církev a společnost nadšením a radostí sv. Františka z Assisi.

Otče náš

květen

Za SFŘ a Františkánskou mládež v Oceánii,

aby se stali nástrojem Božího království v různosti kultur a náboženství, ve které žijí, na základě věrné křesťanské identity a otevřenosti konstruktivnímu dialogu a ve spolupráci pro obecné dobro.

Otče náš

červen

Za papeže,

aby mu Pán dal dost tělesných, duševních i duchovních sil nutných pro vykonávání jeho služby následníka sv. Petra, též i kardinálům a celé církvi.

Otče náš

Cyrlometodějská pouť pokračuje – přidejte se k nám

XXXIII. ročník Cyrlometodějské pouti jsme zahájili v sobotu 15. února, podle tradice mší svatou, v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci za účasti 106 poutníků. Vzhledem k tomu, že tento den jsme v naší františkánské rodině i liturgicky slavili památku 14 pražských mučedníků-františkánů, vedla naše cesta v 1. etapě k jejich hrobu v kapli sv. Michala v kostele Panny Marie Sněžné. A zde jsme rovněž zahájili v neděli 16. února mši svatou druhou etapu, kterou pro 33 poutníků sloužil P. Antonín Klaret, Dabrowský, OFM. Ten nám ukázal i nový relikviář 14 pražských mučedníků. Potom jsme putovali podle Vltavy do Vraného nad Vltavou a dále do Jílového u Prahy. Celkem jsme v obou etapách ušli 44 km. Cestou kromě modlitby růžence jsme si v duchovním slovu připomněli počátky církve, jak jsou uvedeny v evangeliích a ve Skutcích apoštolských

Mši svatou na Levém Hradci sloužil P. Regalát Beneš, OFM, koncelebroval Mons. Jan Peňáz, v pozadí jáhen Václav Slaviček.

Pouť pokračovala 3. etapou v sobotu 15.3. z kostela sv. Vojtěcha v Jílovém u Prahy a

vedla přes Kamenný Přívoz a řeku Sázavu do Neveklova (18 km). 4. etapa v neděli 16.3. nás vedla z Neveklova od farního kostela sv. Havla přes Vojkov do Heřmaniček (21 km).

Takto jsme vyšli na 33. ročník pouti.

21 km

Pro upřesnění místa a času odchodu, ubytování a spojení, ale i další informace uvádíme kontakty na organizátory:

Libor Gottfried: 739 389 158

e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 725 939 385

e-mail: f.reichel@volny.cz

Uršula Janků: 731 604 392

e-mail: Ursula.Janku@seznam.cz

nebo pevná linka: 286 891 447

Celkové i aktuální informace jsou též webových stránkách: www.sfr.cz a www.poutnik-jan.cz.

Další program pouti:

V. etapa sobota 26.4. Heřmaničky – Střeziměř – Borotín – Klokoty. 26 km

VI. etapa neděle Klokoty - Tábor - Černovice 25km

VII. etapa sobota 17.5. Černovice - Pelhřimov 23 km

VIII. etapa neděle 18.5. Pelhřimov - Křemešník – Dolní Cerekev 23km

IX. etapa sobota 14.6. Dolní Cerekev – Jihlava – Luka nad Jihlavou 22 km

X. etapa neděle 15.6. Luka u Jihlavy - Netín

Otec Antonín Klaret, OFM žehná poutníkům 2. etapy novým relikviářem 14 mučedníků
Autor fotografií Jiří Horský

Proběhlá volební kapitula:

MBS Opava – František Reichel

Proběhlá bratrská a pastorační vizitace:

MBS Mor. Třebová I – Hana Reichsfeldová a P. Petřivalský OFMCap.

Plánované volební kapituly v 2. čtvrtletí 2014:

MBS Čeladná – Jaroslav Antoš

MBS Fulnek – Jaroslav Antoš

MBS Havířov – Jaroslav Antoš

MBS Liberec – Luboš Kolafa

MBS Praha Krč – Jiří Šenkýř

MBS Praha PMA – Saša Tesaříková

Plánované bratrské a pastorační

vizitace v 2. čtvrtletí 2014:

MBS Brno Husovice – Zdeňka Nečadová

MBS Černošice – Saša Tesaříková

MBS Hodonín – Hana Reichsfeldová

MBS Nivnice – Hana Reichsfeldová

MBS Podolí u Brna – Jiří Šenkýř

MBS Stará Boleslav – Markéta Strašíková

MBS Třebíč – Zdeňka Nečadová

Vážené sestry a bratři zejména členové rad Místních bratrských společenství!

V sobotu 26. dubna zahájíme rok věnovaný našemu patronu svatému Ludvíkovi.

Zahájení proběhne při příležitosti tradičního setkání v Poříčí nad Sázavou u hrobu Dr. Františka Noska, který celý svůj život věnoval především pomoci potřebným. Proto vás Národní rada žádá, abyste této mezinárodní františkánské charitativní akci věnovali pozornost. Doporučujeme proto, abyste **v průběhu květnových setkání zahájili ve vašich MBS rok sv. Ludvika** nejen připomenutím si jeho životopisu, ale především věnovali modlitby i účast na eucharistii pro výše uvedené aktuální potřeby.

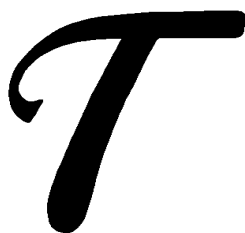
Rovněž prosíme, abyste o tomto informovali zejména své členy, kteří pro nemoc a jiné obtíže na vaše setkání nemohou docházet. Právě oni mohou svým utrpením významně napomoci. Věříme též, že i aktivně uchopíte námět Komise CIOFS a postem (odřeknutím) alespoň jednoho jídla ušetříte částku na tuto pomoc našim sestrám a bratřím ve složitých podmínkách. Váš dar za celé MBS prosíme zaslat do konce června na účet číslo 189969375/0300, variabilní symbol 26+číslo vašeho MBS. A pokud nám zašlete zkušenosti a informace, rádi je zveřejníme i ve Zpravodaji NBS.

Se zájmem očekáváme vaší činorodou odpověď.

Pokoj a dobro!

Národní rada SFŘ

**Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR
spolu s farností Poříčí nad Sázavou**

**vás srdečně zve na tradiční
Pout' k hrobu dr. Františka Noska
do Poříčí nad Sázavou
v sobotu 26. dubna 2014**

Pout' se koná vždy kolem výročí smrti dr. Františka Noska (1886 -1935), františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře. Národní společenství terciářů zahájí letošní poutí rok francouzského světce Ludvíka, patrona SFR.

Program pouti:

- 15.00 hod. mše svatá za dr.F.Noska **v kostele sv.Havla** (u řeky); účast přislíbil otec **Bogdan Sikora OFMConv.**, provinciál řádu minoritů.
16.00 hod. modlitba u hrobu dr.F.Noska na hřbitově u kostela
16.15 hod. setkání poutníků na faře.

Spojení vlakem (v Čerčanech se přestupuje):

9.07	12.07	13.07	Praha hl.n.	17.26	17.56	18.26	18.56	19.26
	13.00	14.00	Čerčany	16.33	17.03	17.33	18.03	18.33
		14.06	Čerčany					18.09
		14.10	Poříčí n.S.					18.03
10.10			Benešov (pěší pout')					

Poznámky: a) Jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km. Je možno putovat i z Benešova, kde je sraz asi v 10.20 hodin u východu z nádraží ČD ve směru na Konopiště. Z Benešova se putuje asi 12 km.

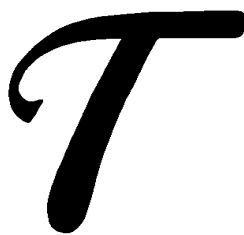
c) Je možno jet i přes Davli: z Poříčí v 16.40, v Praze-Braníku 18.18, v Praze hl.n. 18.35 hodin.

d) Zastávka v Poříčí n.S. je na znamení.

e) Na trati Praha – Benešov bývají někdy výluky. Informace o nich jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz. Nebo je možno zavolat jejich nepřetržitou informační službu na tel. 840 112 113.

Bližší informace o pouti: muller.miloslav@centrum.cz, tel.272 76 50 83, mobil 732 74 49 53

Národní bratrské společenství SFŘ v ČR

srdečně zve členy františkánské rodiny
i další příznivce v sobotu 3. května 2014 na setkání do Moravské Třebové
při příležitosti prvního výročí úmrtí bratra Česlava Křížaly

Program:

V 10. hod mše svatá v kostele sv. Josefa. Celebruje P. František Uriga OFM.

Po mši svaté návštěva hrobu bratra Česlava a společná modlitba.

Následuje posezení a beseda v klášteře bratrů františkánů, s malým občerstvením v refektáři kláštera.

Národní rada SFŘ

Informace: František Reichel mobil 725 939 385; e-mail f.reichel@volny.cz

Poznámka: Prosíme nejpozději do 30. 4. 2014 nahlásit účast na tel. 739 590 638.

Publikace, kterou sepsali Aleš Ondrůšek a Ivana Madeirová k příležitosti 1. výročí smrti br. Česlava vydává pro členy františkánské rodiny Národní rada SFŘ.

Její kapitoly jsou následující:

1. Úvodem: Služebník Boží, br. Česlav Křížala OFM, již na cestě k věčné Radosti
2. Česlav cestovatel s baťůžkem
3. Česlav a modlitba
4. Rady a poučení
5. Ostatní kytičky humoru
6. Česlav a práce
7. Česlav a jídlo
8. Česlav a smrt
9. Promluvy při posledním rozloučení, včetně hymnu na rozloučenou, s bratrem Česlavem OFM

Poznámka:

Předpokládáme, že publikace bude v distribuci již 3.5. na setkání u hrobu br. Česlava (viz pozvánky do Moravské Třebové). Kromě toho je možné si ji zajistit na Sekretariátě NR SFŘ nebo u jejích jednotlivých členů.

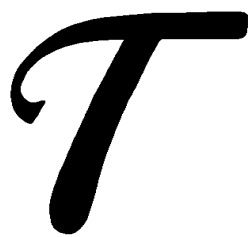
František Reichel

Oblastní setkání SFŘ v Olomouci u bratří kapucínů dne 18. 5. 2014

- 14:00 - breviář - modlitba uprostřed dne
- 14:15 - Dokonalá radost - přednáška bratra Radka Navrátila (OFMCap)
- 15:15 - představení přítomných MBS, sdílení, káva, čaj, něco na zub s sebou:)
- 16:15 - Adorace
- 16:45 - pokračování sdílení

na setkání se těší MBS Olomouc - rodiny
kontakt: maruz.m@tiscali.cz

**Místní společenství
Sekulárního františkánského řádu
u kostela sv. Anežky na Spořilově**

vás srdečně zve na 13. ročník

**FRANTIŠKÁNSKÉ POUTĚ SENIORŮ
DO HÁJKU
ve čtvrtek 22. května 2014**

PROGRAM:

9.00 hod. Prohlídka kláštera na Bílé Hoře (konečná stanice tramvaje č. 22)

Zahájení pouti v kostele Panny Marie Vítězné

**Odjezd autobusem č. 347 do stanice Hostivice - Staré Litovice,
odtud starou poutní cestou (4,5 km) ke klášteru v Hájků.**

Modlitba růžence.

12.00 hod. Mše svatá v Loretě u Panny Marie Hájecké

Posezení a občerstvení

Prohlídka kláštera

Poznámky:

- 1) Poutníkům se sníženou pohyblivostí zajistíme převoz z kláštera na Bílé hoře Hájků i zpět.**
- 2) Rovněž budou zajištěny odvozy z kláštera k autobusům 306, 307 a 347, které jedou zpět do Prahy.**

Kontakt: dr. František Reichel - tel.: 241 950 251 nebo 725 939 385

e-mail: f.reichel@volny.cz

Vítězná od věků – historie Mariánské pouti Prahou

Letos v sobotu 31. května 2014 se bude konat již 276. ročník jedné z nejstarších poutí v naší vlasti. Pout' pořádá Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu ČR.

Františkánská tradice: Císař Ferdinand III. dal v roce 1650 postavit na Staroměstském náměstí v Praze sloup se sochou Panny Marie na poděkování za vítězství Pražanů nad Švédy v r. 1648. Při císařově návštěvě Prahy v roce 1652 byl Mariánský sloup posvěcen. Zároveň se v tomto roce začaly konat poutě vedené terciáři (kajcíníky). Poutě vycházely od kapucínů na Hradčanech z kostela Panny Marie Andělské. V průběhu následujících let byly poutě politickými nebo válečnými událostmi několikrát přerušeny. A samotná socha Panny Marie na Staroměstském náměstí byla v nově vzniklé republice 3.listopadu 1918 rozvášněným davem stržena. Jako prosba za odpuštění této křivdy byly stanoveny tři okruhy odčinění:

- Výstavba dvanácti nových kostelů po okrajích Prahy jako gloriola složená z dvanácti hvězd
- Postavení sochy Panny Marie na vyvýšeném místě nad Prahou
- Obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí

A všechny tři okruhy se s pomocí Boží začaly naplňovat:

- Ještě v předválečném období byla vystavěna řada kostelů a na pražském předměstí Lhotka byl vystaven a v roce 1937 posvěcen nový kostel zasvěcený Panně Marii Královně míru. V hlavním oltáři je zakomponována replika tohoto mariánského sloupu. Další pražské kostely byly vybudovány po pádu komunismu po roce 1990.
- Dalším krokem k odčinění křivdy byla iniciativa českých krajanů v exilu, kteří uspořádali sbírku na vytvoření nové mariánské sochy. Díla se ujal Ital prof. Monteleone a 10.12.1954 byla nová socha Panny Marie posvěcena v české papežské koleji - v římském Nepomucenu. Světitelem byl K. Micara – první nuncius v ČSR. V roce 1955 byla tato mariánská socha převezena do USA a 22.5. slavnostně vztyčena v zahradě českého svatoprokopského benediktýnského opatství v Lisle u Chicaga. Po změně politických poměrů v naší vlasti za štědré pomoci i pochopení krajanů byla mariánská socha „Our Lady in Exil“ v roce 1993 převezena z Lisle „domů“ a instalována skutečně nad Prahou - v zahradě premonstrátského kláštera.
- Díky iniciativě Spolku pro obnovu Mariánského sloupu se rozběhly naplno i restaurátorské práce na původním Mariánském sloupu a také akce požadující jeho umístění na původním místě na Staroměstském náměstí.

Sekulární františkánský řád v naší vlasti - nově obnovený i konstituovaný na základě rozhodnutí papeže Pavla VI. z roku 1978 se rovněž začal postupně i navracet ke svým tradicím. A proto 4.září 1993, když byla socha Panny Marie z exilu přivítána při slavnostní bohoslužbě v bazilice Nanebevzetí Panny Marie v klášteře premonstrátů v Praze na Strahově, byla při této příležitosti i **obnovena tradice mariánských poutí Prahou**. Této první pouti se zúčastnilo více než 200 poutníků. V následujícím roce (1994) byla již socha vztyčena nad Prahou v zahradě strahovského kláštera a proto i naše obnovené poutě vedené na původní místo mariánského sloupu na Staroměstském náměstí navazovaly na mši svatou v bazilice Nanebevstoupení Panny Marie a na krátký průvod vedený bratry premonstráty klášterní zahradou k nové soše Panny Marie.

Od roku 2009 jsme však již plně navázali na naši františkánskou tradici. Mariánská pout' Prahou se koná na svátek Navštívení Panny Marie (31. května resp. nejbližší následující sobotu). Program a trasa pouti (cca 4km) je v návaznosti na **františkánskou rodinu** následující: Zahájení v kostele Panny Marie Andělské u **kláštera bratrů kapucínů** na Hradčanech – mše svatá (v 10 hod). Po malém občerstvení následuje ve 12 hod. modlitba Anděl Páně v kapli sv. Anny při Loretě. Dalšími tradičními zastávkami na

této pouti je kostel Panny Marie Vítězné (návštěva Pražského jezulátka) a kostel svatého Františka z Assisi (Křížovníci), kde uctíváme ostatek svaté Anežky – zakladatelky našeho řádu v českém království. Součástí tohoto putování je tradiční zastavení a modlitba za obnovu původního Mariánského sloupu přímo na jeho historickém místě u kostela Matky Boží před Týnem. Pout' dále pokračuje do kostela svatého Jakuba při **klášteře bratří minoritů** a končí v kostele Panny Marie Sněžné u **kláštera bratří františkánů**, kde je (od roku 2013) zakončení – Te deum u hrobu nově blahoslavených 14 pražských mučedníků-františkánů. V každém z kostelů se modlíme jeden desátek růžence za aktuální potřeby církve, vlasti i Evropy.

V loňském roce (2013) se této pouti Prahou zúčastnila i generální ministryně našeho řádu sestra Encarnación del Pozo a mši svatou, při které jsme obnovovali svou profesi, sloužil generální duchovní asistent SFŘ a GIFRA bratr Amanuel Mesgún Tamelso, OFMCap.

Letos bude mši svatou sloužit člen našeho řádu P. Jiří Korda OFS, farář farnosti P. Marie Královny Míru v Praze – Lhotce.

František Reichel

Františkánská národní pout': Svatý Hostýn 12.-13. září 2014

Objednávejte si ubytování včas.

Zúčastníte-li se tohoto radostného setkání a chcete na Hostýnu přespat, obraťte se přímo na Matici Svatohostýnskou:

Svatý Hostýn 115, 76861 Bystřice p. Host. tel: +420 573 381 693; matice@hostyn.cz
objednávka přes internet : [ubytování Hostýn](#)

Na těchto kontaktech si blokujte místa k noclehu. (Sdělte, že jste "účastníci Františkánské pouti".)

Pátek 12.září 2014

18:00 **mše svatá** v kapli poutního domu

Sobota 13.září 2014

8:30 Přednáška – Jurkovičův sál

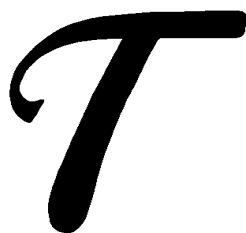
10:15 POUTNÍ MŠE SVATÁ - v bazilice

13:00 závěrečné požehnání - v bazilice, následuje křížová cesta

13:15 Křížová cesta (radostná – pod schody)

Na adresu frantiskan@kolafa.name sdělte, **kdo by měl zájem o nedělní dopolední společný program**: společné rozjímání, čtení z Písma, procházka po okolí s výkladem. Mše 11:30. Společný oběd.

PLÁNOVACÍ KALENDÁŘ: POUŤ V ROCE 2015: 18. - 19.9.2015

vás srdečně zve na tradiční
**MARIÁNSKOU POUŤ
PRAHOU**

**276. ročník (22. ročník obnovených poutí)
v sobotu 31. května 2014 v 10 hodin**

Program:

Mše svatá v kostele Panny Marie Andělské na Hradčanech (kapucíni u

Lorety). Po mši svaté zahájení poutě v Loretě (ve 12.00hod).

Následuje **tradiční pěší pout'** (4 km) na Staroměstské náměstí s modlitbou jednotlivých desátků radostného růžence v kostelích:

- Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko - karmelitáni),
- Sv. Tomáše (augustiniáni)
- sv. Františka z Assisi (křížovníci) a
- sv. Jakuba (minorité)

Na závěr **Te Deum** (v 16.30 hod) v kapli sv. Michala u kostela Panny Marie Sněžné (františkáni) u hrobu 14. pražských mučedníků - františkánů

Duchovní téma poutě: Naše matka Církev

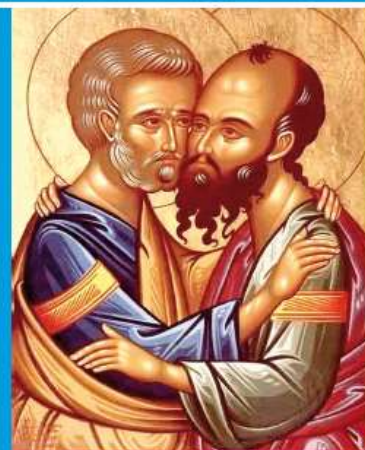
Podrobnosti a další informace: www.sfr.cz

Kontakt: f.reichel@volny.cz tel. 241 950 251 nebo mobil 725 939 385

Srdečně zveme všechny členy a přátele františkánské rodiny

Národní rada SFŘ

Sekulární františkánský řád a bratři
františkáni z Uherského Hradiště
vás srdečně zvou na

2. ročník

Národní kající pouti

Sekulárního františkánského řádu

na Svatý Antonínek

**sobota 28. června
a neděle 29. června 2014**

zakořeněnou mší svatou na Antonínku
v neděli v 10.30 hodin
ze Slavnosti sv. Petra a Pavla, apoštolů

Program:

sobota 28. června 2014

- 11.00 hodin - odchod poutníků z Velehradu od kříže vedle baziliky, po poutní cestě do Uherského Hradiště
- 13.00 hodin - zastávka a občerstvení ve františkánském klášteře v Uh. Hradišti, modlitba v kostele Zvěstování P. Marie
- 14.00 hodin - odchod od františkánského klášteře po poutní cestě Velehrad Antonínek do Ostrožské Lhoty
- 17.00 hodin - františkánská večere v Pastoračním domě P. Antonína Šuránka v Ostrožské Lhotě
- 19.00 hodin - adorace a večer chval s hudebním doprovodem - kostel sv. Jakuba v Ostrožské Lhotě
- nocleh na karimatkách v Pastoračním domě v Ostrožské Lhotě nebo v poutním domě na Velehradě, odvoz poutníků zajištěn

neděle 29. června 2014

- 8.00 hodin - modlitba u hrobu P. A. Šuránka, poté odchod poutníků na Antonínek
- 10.30 hodin - mše svatá na Antonínku, celebruje P. Jakub František Sadílek, OFM, P.M. Sněžná, Praha
- 12.00 hodin - oběd ve venkovním velkém stanu - pro přihlášené poutníky
- 13.00 hodin - „S františkány o františkánství“ - sdílení, otázky, svědectví - kaple sv. Antonína

Národní kající pout' SFŘ na Antonínek

28. a 29.6. 2014

Přihláška

Jméno, příjmení:

Adresa:

E-mail nebo tel. číslo:

přihláška nocleh a strava: Stojanův poutní dům, Velehrad: nocleh
snídaně oběd večeře počet osob

..... - 27.6.2014

..... - 28.6.2014

..... - 29.6.2014

Označte dny, které požadujete včetně požadavků na stravu.

přihláška nocleh: Dům P. Antonína Šuránka Ostrožská Lhota nocleh

..... - 27.6.2014

..... - 28.6.2014

Označte dny, které požadujete – jde o laciné společné ubytování na karimatkách (velká půdní místnost s kobercem), kromě františkánské večeře v sobotu večeře není v domě zajištěna, k dispozici je kuchyňka.

Ceny za ubytování: V domě P. A. Šuránka 50 Kč/noc/osoba.

Ve Stojanově na Velehradě: jednolůžkový pokoj s příslušenstvím 350.- Kč/noc

dvoulůžkový pokoj s příslušenstvím 300.- Kč/noc/osoba

jednolůžkový pokoj bez příslušenství 270.- Kč/noc

dvoulůžkový pokoj bez příslušenství 240.- Kč/noc/osoba

Strava na Velehradě: Snídaně 40.- Kč; oběd 80.- Kč; večeře 60.- Kč.

Doprava Velehrad – Ostrožská Lhota – Antonínek tam i zpět v sobotu večer a v neděli po skončení pouti je zajištěna.

Přihlášky zašlete do 30. dubna na adresu: Sekulární františkánský řád, Mariánské náměstí 200, 686 01 Uherské Hradiště

Přihlásit se můžete také e-mailem na adrese: zdenka.folty@gmail.com nebo na tel.: 739 389 235

BRATŘI KAPUCÍNI

Vás zvou od **1. do 6. 7. 2014**
do prostor kláštera v Praze na Hradčanech
na exercicie

„**RADOST EVANGELIA SE SV. FRANTIŠKEM Z ASSISI**“

Exercicie povede **br. Augustin Šváček OFM Cap.**

Duchovní cvičení začínají 1. 7. mší svatou v 18.00 hod. u Panny Marie Andělské, od 16.00 hod. bude možné se ubytovat.
Ukončení 6. 7. obědem.

Cena za celé exercicie (včetně ubytování a stravování) je 2000 Kč.

Akce je určena pro všechny starší 18 let.
Přihlášky posílejte nejlépe prostřednictvím e-mailu
(eventuálně poštou) na níže uvedenou adresu:

Loretánské nám. 6a; 118 00 Praha 1 - Hradčany

www.kapucini.cz

e-mail: kapucini.ulorety@seznam.cz

VÝROČÍ PROFESÍ VE II. ČTVRTLETÍ 2014				
Společenství	bratr / sestra		datum profese	Výročí profese
Plzeň	Jiřina	Křížková	21.05.1944	70
Praha PMS	Antonín	Novotný	01.05.1984	30
Plzeň	Pavel	Polívka	10.06.1984	30
Ostrava	Hana	Hořínková	18.06.1984	30
Praha PMS	Otakar	Hampl	15.04.1989	25
Praha PMS	Václav	Kalenda	22.05.1989	25
Uherské Hradiště	Olga	Horáková	02.06.1989	25
Liberec	Jiří	Albrecht	27.06.1989	25
Brno, Husovice	Marie	Černocká	10.04.1994	20
Červený Kostelec	František	Tuček	01.05.1994	20
Čeladná	Vlasta	Halabicová	11.05.1994	20
Stará Boleslav	Karolína	Nováková	30.05.1994	20
Fulnek	Helena	Lipinská	10.06.1994	20
Olomouc	Jan	Arbeit	12.06.1994	20
Frýdek-Místek	Helena	Kotásková	16.06.1994	20
Blažovice	Renata	Mazálková	24.06.1994	20
Praha Sv. Josef	Jakub	Fejk	16.04.1999	15
Olomouc	Libuše	Horáková	08.05.1999	15
Svatava	Anna	Hasilová	15.05.1999	15
Liberec	Lidmila	Augustová	20.04.2004	10
Olomouc	Anna	Havelková	24.04.2004	10
Příbram	František	Smetana	14.05.2004	10
Český Těšín	Marta	Szotkowska	06.06.2004	10
Hodonín	Lubomíra	Kmentová	09.06.2004	10
Brno, Husovice	Marcela	Klíčová	18.04.2009	5
Praha Spořilov	Marie	Trojanová	29.06.2009	5

BRATRŮM A SESTRÁM DĚKUJEME ZA JEJICH VĚRNOST VE SLUŽBĚ SFŘ
A PŘEJEME HODNĚ MILOSTÍ NA PŘÍMLUVU SV. FRANTIŠKA

Co se dělo v našem řádu

Proč jsme navštěvovali naše otce biskupy

V průběhu loňského a letošního roku jsme jako členové Národní rady navštívili všechny biskupské stolce v naší republice (většinou ve složení ministr, zástupce ministra nebo další člen NR).

Důvod i účel byl jednoznačný a praktický: Informovat naše otce biskupy o Národním bratrském společenství SFŘ v ČR a také si vyprosit podporu i požehnání pro naši činnost. Především jsme je informovali o lokalizaci a členské základně v jejich diecézích a také o celém našem Národním bratrském společenství a o akcích, které pořádáme, o naší formaci i o spolupráci v rámci farností. A také o SFŘ v celosvětovém měřítku a našem zapojení do jeho činnosti i struktur.

František Reichel

Formace ministrů MBS v Brně 2014

Myslím, že se můžeme radovat z odpovědnosti ve službě pro společenství a z touhy být užiteční. A to i přesto, že je to služba namáhavá a více méně práce poskoka, jak ji charakterizoval ministr NR. Ministři, jejich zástupci nebo formátoři MBS se aktivně zapojili do diskuse a odměnili otce Holíka, ředitele Proglasu za jeho propagaci všeho dobrého, Jirku Šenkýře ze jeho opravdu propracovaný výběr brilantů z papežské exhortace, Hanku Reichsveldovou za nadšení a plnou důvěru v Ducha Božího při misijní práci a Jaroslava Antoše za brilantní přednes životopisu Ludvíka IX, Byla cítit moc Ducha Božího. Největší radost jsem měl z touhy diskutovat, přemýšlet, být prospěšný ve skupinkách ohledně rozličných témat papežské exhortace. Snad se najdou ochotné ruce a hlavy sepsat výsledky na Zpravodaje Národního společenství. Je tu vidět sílu Ducha Božího oživit terciáře sv. Františka k užitku církve? Podaří se nám být novými, v nové době odstartované papežem Františkem?

Luboš Kolafa

Básně od Ireny Gerstnerové

Sestra Irena Gerstnerová je z Bedřichova (na východě Českomoravské vysočiny). V MBS Brno – Husovice se připravuje na složení profese. Stará se o postiženého syna. Nyní přihlásila do literární soutěže svou knížku (v próze).

Květy jsou Boží úsměvy

což to nevidíš,
jsou střípky ztraceného ráje
o němž tajně sníš...
Blaženost jejích vůní,
kaskády barev, tvarů, seskupení,
přísliby toho, co tu bylo
- a už není...
Vzpomínka na dně duše,
která nevybledne.
Zavoní,
když motýl
na ni zrána sedne...

4.8.2013

Ty

Jsi v každém tónu krásné hudby
Můj Milovaný,
Jsi v hřmění hromu, barvách duhy,
ve svěžím, letním vánku,
ve vůni posečené trávy,
čerstvého chleba i pomleté kávy,
v třpytivé nádheře krystalů,
v modravé strmosti skal,
ve žluté záři slunečnic,
v horizontu, jenž bíle podtrhuje dál,
v příbojích moří,
v tichu studánek,
v klidných zákoutích řek,
kde táboráčky hoří,
ve všem nejkrásnějším...
A v lásce,
v té nejvíc
- to vše jsou pouhé záblesky Tebe,
viděné přes poloprůhledné sklo žití.

6.2.2013

Společenský večer – setkání františkánské rodiny

se konalo pod patronací Národní rady SFŘ v sobotu 8. února v kapucínském klášteře v Praze na Hradčanech (u Lorety). Přípravu i vlastní program večera zajišťovali mladí příznivci a přátelé sv. Františka. Společenský večer začal mší svatou v kostele Panny Marie Andělské, kterou sloužil otec Kryštof,

OFMCap. Hudbu zajišťovali manželé Drdovi, tombola byla velmi bohatá, občerstvení, které si zajišťovali organizátoři, velmi dobré. Velký zájem byl i o předtančení. Na společenský večer přišlo více než sto účastníků včetně větší skupiny mládeže ze Sušice. O tom, jak byli všichni spokojeni, svědčí fakt, že ples byl na konci nazván „prvním“.

9. zasedání národní rady 15.2.2014

se tentokrát uskutečnilo na pozvání národního duchovního asistenta P. Antonína v Praze na faře u Panny Marie Sněžné v den výročí smrti čtrnácti pražských františkánských mučedníků. Část členů NR začala den na zahájení Cyrilometodějské pouti v kostele svatého Klimenta na Levém Hradci, kde mši svatou celebrou otec Regalát Beneš OFM. Po obědě NR zasedala na faře u PMS.

Členové Národní rady pak projednali následující:

1. zprávy z vykonaných vizitací a voleb ve 4. čtvrtletí 2013
2. přípravu vydání dubnového čísla Zpravodaje NBS
3. A. Tesaříková informovala o CIOFS, NR schválila výdaje na Generální kapitolu v Assisi. – 1.-9.11.2014: 2.200 Eur
4. L. Kolafa informoval o situaci ve vznikajícím MBS v Sušici, termín profese je plánován na 4.10.2014
5. H. Reichsfeldová a P. Petr Petřivalský informovali o jednání s P. Šebestiánem o nových zájemcích o vstup do SFŘ v Moravské Třebové
6. NR projednala zprávu z mezinárodní vizitace. S ohledem na některé nejasnosti a nepřesnosti, které vznikly tlumočením, bude zpráva projednávána ještě na příštím zasedání.
7. H. Reichsfeldová informovala o přípravě národní pouti na Antonínek (Viz informace na jiném místě)
8. J. Šenkýř vyzval všechny členy NR, aby připravili podklady do výroční zprávy NBS za rok 2013, každý za svou službu
9. Z. Nečadová vyzvala všechny členy NR, aby zaslali k archivaci dokumenty za rok 2013, každý za svou službu
10. NR se dohodla na větším využívání elektronických konzultací.

Zasedání probíhalo až do večerní slavné mše svaté, při které byl hlavním celebrantem host z Ukrajiny - římskokatolický kyjevsko-žitomírský arcibiskup Herkulan Malchuk OFM.

Zápis ze zasedání najdete na našem webu.

Zapsala Zdeňka Nečadová, sekretář národní rady

Formace

Formace noviců SFŘ v Sušici

Zpráva za únor 2014

V únoru jsme začínali formaci přivítáním nové sestry, která se rozhodla pro pravidelnou návštěvu MBS a úvodní formaci. Proč se rozhodla navštěvovat bratrská setkávání Sekulárních františkánů? Upřímně doznala, že jí zemřel manžel a ona nechce být sama. V našem společenství se cítí velmi dobře. Protože je celý život katoličkou, Bůh se o ni nyní stará skrze Františkánský řád.

Naše Sušické společenství je otevřené pro kohokoliv. Již několikrát se našich setkání zúčastnili mladí manželé z Kašperských hor. Také jim se u nás líbí a jsou zvědaví, jak řád Sekulárních františkánů funguje.

Při formaci noviců v Sušici používáme Konstituce, které jsou zpracované do scének, aby bylo seznamování s konstitucemi zábavnější. Duch Boží se projevil tak, že dopředu sepsaná scénka přesně odpovídala skutečné životní situaci dobrovolných herců. A to, prosím, bylo rozdávání jednotlivých partů scénky naprosto náhodné. Konstituce ve formě scének lze stáhnout na webové adrese: <http://frantiskan.kolafa.name> a to ze záložky ke stažení. Na formaci se podílí, kromě formátora Národního společenství, také členové rady MBS Plzeň.

Znovu opakuji, že Bůh, který dává nová povolání do bratrského společenství v Sušici, především spolupracuje s bratry kapucíny z prvního řádu. Obnovený klášter se staletou tradicí, obývaný radostnými bratry, je skutečným základem pro duchovní život přátel sv. Františka.

A co se dočtete příště? Doufám, že vám budu moci vyprávět, jak se MBS Sušice, MBS Plzeň a MBS Svatava vydaly do muzea terciářky z 19. století - Manky Římanky v Mrákově u Domažlic. Těšíte se?

(LK)

Jarní formační seminář

se konal ve dnech 21.- 22.března 2014 brněnském Petrinu, jak je již naše osvědčená tradice. Hlavním tématem semináře byla **sociální nauka církve** a proto byl pozván jako přednášející: ThDr. Miloslav Kněz, odborník na tuto tematiku. Vzhledem k tomu, že se seminář uskutečnil v období po uzávěrce tohoto čísla Zpravodaje, podrobnosti o jeho průběhu otiskneme v dalším čísle.

František Reichel

Sociální nauka církve.

(Jarní formační seminář 21.3.-22.3. 2014 Brno – Petrinum)

Úvod.

Milí přátelé, je mi ctí i radostí se účastnit Vašeho formačního semináře o SNC v návaznosti na exhortaci papeže Františka Evangelii gaudium. V úvodu se zastavíme u názvu SNC, čeho se týká, kdo je adresátem a dvou souhrnných dokumentů o ní. Poté zacílíme k jádru SNC, k jejím základním principům a hodnotám, abychom lépe a hlouběji pochopili také některé akcenty pontifikátu papeže Františka, tedy i exhortaci Evangelii gaudium. V práci ve skupinách se budeme věnovat některým výzvám tohoto dokumentu, jak bylo uvedeno v programu.

Sociální nauka církve (SNC).

Výraz *sociální nauka církve* se začal užívat od vydání encykliky *Rerum novarum* (1891) papeže Lva XIII., jako přímá reakce *Magisteria církve* na tzv. „dělnickou otázku“. Od té doby až do současnosti se začali papežové, včetně 2.vatikánského koncilu, systematicky vyjadřovat ke konkrétním otázkám jednotlivců i společnosti - především z hlediska morálky. I když mravní prvky jsou obsaženy v životě člověka už od začátku jeho stvoření, ve Starém zákoně byly připomenuty *Desaterem*, a v Novém zákoně byly naplněné v evangeliu a vykoupení Ježíše Krista.

Čeho se SNC týká?

SNC zahrnuje všechny oblasti lidského života: *člověka a jeho důstojnost jako Božího obrazu, základní lidská práva, dále rodinu, lidskou práci, život společnosti, ekonomiku, politiku, kulturu, hromadné sdělovací prostředky. Dále se vyjadřuje k mezinárodnímu společenství, k ochraně životního prostředí, k otázkám míru s cílem vybudovat civilizaci lásky.*

Adresáti SNC.

Adresáty SNC jsou nejpočetnější členové Božího lidu *křesťanští laici*, kteří na základě svého povolání žít ve světě (v časných věcech), mají tento svět svým životem podle evangelia postupně přetvářet podle Boha.

Souhrnné dokumenty SNC.

SNC najdeme ve dvou pokoncilních souhrnných dokumentech: Je to především *Katechismus katolické církve* a *Kompendium sociální nauky církve*. Doufám, že oba tyto dokumenty máme ve svých knihovnách, takže je kam sáhnout, když si potřebujeme z této oblasti něco připomenout a ujasnit.

K častému užívání *Kompendia* vybízí sám papež František.

K častému užívání *Kompendia* nás vyzývá sám papež František, když píše, že exhortace není sociální dokument, a pro reflexi o rozmanitých sociálních tématech máme velmi vhodnou pomůcku v *Kompendiu sociální nauky církve*, jehož studium vřele doporučuje (srov. *Evangelii gaudium* 184).

Základní principy SNC.

Je jich pět: společné dobro, univerzální určení statků, princip subsidiarity, princip participace a princip solidarity. Tyto principy vycházejí z respektování důstojnosti každého člověka jako Božího obrazu, jsou poznávány rozumem a křesťanskou vírou, a skrze hodnoty pravdy, svobody a spravedlnosti ukazují cestu lásky.

Církev v průběhu dějin byla neustále konfrontována se **znamením času** a požadavky doby, a s pomocí Ducha se snažila uvnitř své vlastní tradice tyto základní principy společenského života neustále upřesňovat a vyjadřovat.

Tyto zásady mají všeobecný a základní charakter, protože se vztahují na společenský život v celé jeho složitosti. Dále je třeba tyto principy chápat v jejich jednotě a vzájemném propojení, a proto žádný z nich nelze aplikovat odděleně od ostatních. Také exhortaci papeže Františka je možné v některých aspektech lépe pochopit, když máme přehled o těchto základních principech SNC v jejich celku.

1) *Princip společného dobra.*

Vychází z důstojnosti a rovnosti všech lidí. Je to „souhrn podmínek společenského života, které jednotlivcům i skupinám dovolují úplnější a snazší dosažení vlastní dokonalosti“ (GS 26). **Společné dobro** patří každému a všem, je nedělitelné, a jen společně je možné ho dosáhnout, zvětšovat a chránit.

Společné dobro je úzce spojené s respektem k člověku, k jeho základním právům a k jeho **integrálnímu rozvoji**. Zahrnuje především **úsilí o mír, organizování státní moci, dobrý právní řád, ochranu životního prostředí, poskytování základních služeb pro všechny: zajištění potravy, obydlí, práce, vzdělání a přístupu ke kultuře, dopravy, zdraví, svobodného šíření informací a náboženské svobody** (GS 26).

Společné dobro zavazuje všechny členy společnosti, aby mu plně sloužili. Je ale obtížně dosažitelné, protože vyžaduje schopnost trvale usilovat o dobro druhého, jako kdyby to bylo dobro vlastní.

Učení papeže Pia XI. z roku 1931 je stále aktuální: „**Je třeba usilovat o to, aby se rozdělování pozemských statků provádělo podle zásad společného dobra neboli sociální spravedlnosti. Dnes je však velký protiklad mezi malým počtem velkých boháčů a nesmírným množstvím chudáků, jak vidí každý, kdo nepostrádá cit.**“ (Quadragesimo anno 58).

Úkoly politické obce.

Také stát má zodpovědnost za uskutečňování **společného dobra**, které je důvodem jeho existence. Stát musí zaručovat soudržnost a organizaci občanské společnosti, aby **společné dobro** mohlo být uskutečňováno za přispění všech občanů. Jednotlivec, rodina, společenská skupina, nejsou schopny vlastními silami dosáhnout svého plného rozvoje.

Kvůli zajištění **společného dobra** má vláda každé země delikátní úkol uvádět zájmy různých skupin do souladu se spravedlností. Dále je třeba připomenout, že v demokratickém státě, ve kterém se obvykle rozhoduje na základě většiny, jsou politici ohledně **společného dobra** povinni respektovat také ty, kdo jsou v menšině. **Společné dobro** není cílem samo v sobě, ale má hodnotu jedině s ohledem k poslednímu cíli člověka – k Bohu a ke **společnému dobru** všeho stvoření.

2) *Princip univerzálního určení statků.*

Je jedním z důsledků **společného dobra**: „**Bůh určil zemi a všechno, co je na ní, k užívání všem lidem a národům, takže stvořených statků se má dostat všem spravedlivou měrou; žádá to spravedlnost provázená láskou**“ (GS 69). Žádný člověk se neobejde bez materiálních hodnot, které jsou absolutně nezbytné k jeho životu.

Každý člověk musí mít možnost dosáhnout takového blahobytu, který je nezbytný k jeho plnému rozvoji. Tato zásada je „*první zásadou celého společensko-mravního řádu*“. Jde zde především o *přirozené právo*, které je vepsáno do přirozenosti člověka, a ne o *právo pozitivní* (jehož autorem je člověk). Kromě toho je to *právo původní*, patří každému člověku a *má přednost* před každým jiným právem. Jakákoli ostatní práva – i právo na soukromé vlastnictví – jsou mu podřízena.

Univerzální určení statků a soukromé vlastnictví.

Prostřednictvím práce a své inteligence člověk dokáže ovládat zemi a učinit z ní svůj důstojný příbytek. V tom spočívá *původ soukromého vlastnictví*, které člověku poskytuje nezbytný prostor pro jeho osobní a rodinnou nezávislost, a které je jakýmsi rozšířením lidské svobody.

Soukromé vlastnictví je zárukou řádného společenského uspořádání. Proto církev požaduje, aby vlastnění statků bylo dostupné všem lidem a současně odmítá formy „*společného vlastnění bez rozlišování majetku*“ (Rerum novarum 21). Křesťanská tradice totiž nikdy neuznávala to, že právo na soukromé vlastnictví by bylo absolutní a nedotknutelné, ale naopak, že *je podřízené právu na univerzální určení statků*. Tato zásada se nestaví proti právu na soukromé vlastnictví, ale ukazuje na nezbytnost jeho regulace.

Církev vybízí k uznání *sociální funkce* soukromého vlastnictví a to s poukazem na nezadatelné nároky *společného dobra*. Vlastník musí sledovat nejen svůj osobní a rodinný prospěch, ale také *společné dobro*. Kromě osobního vlastnictví existuje i prastará praxe *komunitního vlastnictví*. Člověk nebo společnost, kteří absolutizují roli majetku, který se jim stane *modlou*, končí tím, že upadají do nejhlubšího otroctví.

Přednost mají chudí.

Princip univerzálního určení statků vyžaduje, aby se se zvláštní pozorností pohlíželo na chudé, na lidi nacházející se na okraji společnosti a především na ty, kterým okolnosti neumožňují odpovídající osobní rozvoj. V této záležitosti je třeba s velkou naléhavostí zdůrazňovat *přednostní rozhodování ve prospěch chudých*.

„*Je to specifická a prvořadá forma křesťanské lásky, o které svědčí celá církevní tradice. Lidská bída je zřetelným znamením toho, že je člověk slabý a potřebuje spásu. S touto bídou měl soucit Ježíš Kristus, který se dokonce se svými 'nejposlednějšími bratry' identifikoval*“ (Mt 25,40-45). Láska církve k chudým se proto inspiruje evangeliem.

3) *Princip subsidiarity*.

V encyklice *Quadragesimo anno* (79) je *princip subsidiarity* označen jako důležitá zásada sociální filozofie: „*To, co mohou jednotlivci vykonat z vlastní iniciativy a vlastním přičiněním, to se jim nemá brát z rukou a přenášet na společnost. Stejně tak je proti spravedlnosti, když se převádí na větší a vyšší společenství to, co mohou vykonat a dobře provést společenství menší a nižší...Každý zásah státu má přinášet členům společnosti pomoc a nikdy je nemá pohlcovat*“.

Na základě této zásady všechny společnosti vyššího řádu mají vůči nižším společnostem zaujímat postoj služby (*subsidium*), ochrany a podpory. A díky tomu mohou zprostředkující složky plnit ty úkoly, které jim přísluší. Tato zásada vyplývá z toho, že každá osoba, rodina a zprostředkující společnost, má něco originálního, co může nabídnout celé společnosti.

4) *Princip participace – spoluúčasti.*

Je charakteristickým důsledkem *principu subsidiarity*. *Participací* občan jako jednotlivec nebo ve sdružení s jinými, se účastní života občanské společnosti. *Participace* je povinností, kterou všichni mají vykonávat vědomě, odpovědně a s ohledem na *společné dobro*. Je důležitá ve světě práce a v ekonomice, v médiích, v kultuře a především ve společenském a politickém životě.

Spoluúčast občana na společenském životě společně s druhými, tvoří *jeden z pilířů demokratického uspořádání společnosti* (Pacem in terris 73-74). Demokratická vláda je určena tím, že jí lid svěří pravomoci a funkce, které pak tato vláda v jeho jménu a v jeho prospěch vykonává, a to zase předpokládá *funkční participaci* občanů na životě společnosti.

5) *Princip solidarity.*

Solidarita ukazuje na společenskou povahu člověka, na rovnost všech lidí ve své důstojnosti i před právem. Přesto na celém světě přetrvává a naopak se prohlubuje obrovský nepoměr mezi bohatými a chudými zeměmi, zesilovaný různými formami vykořisťování, útlaku a korupce. Proto *proces globalizace* - vzájemné závislosti jednotlivců i národů - musí být doprovázen intenzivním nasazením na úrovni etické.

Církev zdůrazňuje, že existují těsné vazby mezi *solidaritou a společným dobrem, solidaritou a univerzálním určením statků, solidaritou a rovností všech lidí a národů, solidaritou a mírem ve světě* (Sollicitudo rei socialis 17). *Solidarita* požaduje, aby se uznával celek vazeb mezi jednotlivci i společenskými skupinami a překonával se sklon k individualismu a partikularismu. Aby byl umožněn rozvoj všech.

Nepřekonatelným vrcholem *solidarity* je život Ježíše Krista, Božího Syna a nového Člověka, solidárního s lidstvem až ke smrti na kříži (srov. Flp 2,8). V Kristu také společenský život se opět stává místem života a naděje – přes všechny rozpory a problémy. Ve světle víry *solidarita* získává *specifické křesťanské rysy* úplného obdarování, odpuštění a smíření. Potom bližní už není jen lidská bytost se svými právy a rovností vůči všem, ale stává se *živým obrazem Boha Otce*. Bližního totiž musíme milovat i když je to nepřítel – stejnou láskou, jakou ho miluje Bůh. Musíme být ochotni přinést za něho oběť – i tu nejvyšší, totiž „*položít život za bratry*“ (1 Jan 3,16).

Základní hodnoty společenského života.

Vztah mezi principy a hodnotami.

Kromě *principů*, které zajišťují respektování důstojnosti člověka, SNC ukazuje také na *základní hodnoty: pravdy, svobody, spravedlnosti a lásky*, které z důstojnosti lidské osoby vyplývají. Tyto *základní hodnoty* představují nezbytnou orientaci pro ty, kdo nesou odpovědnost za *veřejné záležitosti* (ekonomika, politika, kultura, technologie, instituce).

I když církev nemůže přímo zasahovat do pozemských záležitostí, protože respektuje jejich oprávněnou *autonomii*, přesto má právo i povinnost hájit *základní hodnoty* tohoto časného řádu, aby byly vždy *respektovány* a ne *popírány* (srov. 2.vat.koncil,GS 1).

1) Pravda

Všichni lidé jsou povinni *pravdu* hledat, respektovat a odpovědně ji dosvědčovat. Žít v pravdě má zvláštní význam pro *společenské vztahy*, protože se tak buduje *důvěra*. Když je

vzájemné soužití zakládáno na pravdě, pak je *uspořádané a funguje*, protože odpovídá lidské důstojnosti. Čím více se jednotlivci a společenské skupiny snaží řešit společenské problémy podle *pravdy*, neupadají do svévolnosti, protože respektují *objektivní nároky morálky*.

Naše doba vyžaduje intenzivní *výchovně-vzdělávací úsilí*, aby *objektivní pravda* byla skutečně hledána a nacházena. A nebyla popírána poukazováním na různá *mínění, relativizována nebo znetvořována* (srov.2.vat.GS 16). Tento úkol se týká zvláště *sdělovacích prostředků a ekonomiky*. Např. bezohledná *honba za penězi* vyžaduje rychlou nápravu, větší průhlednost a čestnost osobního i společenského jednání.

2) Svoboda.

Je *nejvznešenější známkou Božího obrazu v člověku* a následně také *znamením vysoké důstojnosti každého člověka* (srov.2.vat.GS 17). Uplatňuje se ve vztazích. Každý člověk má přirozené právo, aby byl uznáván jako svobodná a zodpovědná bytost, protože byl stvořen k Božímu obrazu. *Právo užívat svobody je neoddělitelné od důstojnosti člověka*.

Jako nepřípustné je chápat svobodu z čistě *individualistického hlediska*, které ji redukuje na *nekontrolované a svévolné uplatňování* vlastní autonomie. *Pravá svoboda* existuje pouze tam, kde je ve vzájemných vztazích *respektována pravda a spravedlnost*. Správné chápání svobody se prohlubuje a rozšiřuje, když je plně chráněna i na *společenské úrovni*.

Svoboda jako výraz jedinečnosti každého člověka *je respektována*, když je každému členu společnosti umožněno: *Realizovat své vlastní povolání. Hledat pravdu a vyznávat své vlastní náboženské, kulturní a politické smýšlení. Vyjadřovat své názory. Rozhodovat o vlastním životním postavení, a nakolik je to možné, i o vlastním zaměstnání. Přebírat iniciativy ekonomického, společenského a politického rázu*. To vše se musí odehrávat v rámci spravedlivého právního uspořádání, v mezích *společného dobra* a veřejného pořádku, a vždy s odpovědností.

Svoboda se musí rozvíjet také jako *právo odmítat to*, co je *mravně špatné* v jakékoli podobě. Plnost svobody spočívá v *právu disponovat sebou* vzhledem k *opravdovému dobru*, a to v rámci univerzálního *společného dobra* (Jan XXIII.,Pacem in terris 121-5).

3) Spravedlnost.

Podle klasické definice znamená *dávat Bohu a bližnímu to, co jim patří*. Subjektivně se projevuje v postoji, který osobně *uznává druhého*. Z objektivního hlediska je rozhodující v *oblasti mezilidských a společenských vztahů* (Pacem in terris 91-3).

Církev žádá, aby *klasické formy spravedlnosti* byly respektovány. Je to *spravedlnost směnná, distributivní a zákonná*. Ze *zákonné spravedlnosti* vyplývá *spravedlnost sociální*.

a) *Směnná spravedlnost* – upravuje vztahy výměny a týká se *smluv* mezi

osobami fyzickými a právníckými. *Přísně zavazuje*, požaduje zachování vlastnických práv, zaplacení dluhů a splnění svobodně přijatých závazků. Bez *směnné spravedlnosti* nemůže existovat žádná jiná forma spravedlnosti. Pokud byla porušena, vyžaduje *odčinění* spáchané nespravedlnosti, tedy *navrácení* toho, o co byl vlastník okraden.

Smlouvy (obchodní, nájemní, pracovní) *svobodně uzavřené* a mravně dobré, se mají dodržovat. Značná část hospodářského a společenského života *závisí na hodnotě* těchto *smluv (dohod)* mezi fyzickými a právníckými osobami.

b) **Distributivní spravedlnost** – povinnosti společnosti (např. státu) vůči

občanům podle jejich výkonu a potřeb.

c) **Zákonná spravedlnost** – povinnosti občana vůči státu na základě platných zákonů.

Spravedlnost je zvláště důležitá v dnešní době, ve které je hodnota a důstojnost člověka vážně ohrožena a redukována pouze na hodnotu **užitečnosti a majetku** – *skartace*. Není jen lidskou konvencí, ale je hluboce **zakořeněna v samé identitě člověka**.

Plná pravda o člověku umožňuje překonat čistě **smluvní pojetí spravedlnosti**, které je omezené, a otevřít se také pro **spravedlnost v duchu solidarity a lásky**. Spravedlnost sama o sobě nestačí. Může dokonce popřít sama sebe, pokud se neotevře hlubší síle, kterou je **láska**.

Cesta lásky

Láska je často chápána jako hodnota vztahů mezi blízkými lidmi v rodině nebo mezi přáteli. Ve skutečnosti je **nezbytná v celospolečenském měřítku**. Je nevyšším kriteriem **společenské etiky**. Je tou nejvýznamnější cestou (srov. 1 Kor 12,31).

Hodnoty pravdy, svobody a spravedlnosti pramení z **lásky**. Lidské soužití je spořádané, bohaté na dobro a odpovídá lidské důstojnosti, když se zakládá na **pravdě**, na **spravedlnosti** (respektování práv a věrné plnění svých povinností), na **svobodě** (člověk svou inteligencí na sebe bere zodpovědnost za své jednání) a na **lásce** (vidí potřeby a požadavky druhého, jako své vlastní, sdílí potřeby materiální i duchovní). Na těchto **hodnotách** závisí **pevnost a soudržnost** každého lidského soužití, práce, podnikání a institucí.

Láska předpokládá spravedlnost a zároveň ji překračuje. Mezilidské vztahy se nemohou řídit jen podle měřítka spravedlnosti: „**Zkušenosti minulé i současné doby ukazují, že spravedlnost sama o sobě nestačí, a dokonce může vést k popření a zničení sebe samé... Z těchto historických zkušeností pochází tvrzení, že nejvyšší právo vede k nejvyššímu bezpráví. Spravedlnost totiž v každé oblasti mezilidských vztahů musí být ve velké míře korigována láskou, která je trpělivá a shovívavá. Jinými slovy má znaky milosrdenství, které je pro křesťana tak podstatné**“ (Jan Pavel II., *Dive et misericordia* 14).

Žádné zákonodárství, žádný systém dohod, nedokáže přesvědčit lidi a národy, aby žili v jednotě, bratrství a míru. **Pouze láska může oživovat a ztvárňovat společenské jednání** tak, aby ve stále složitějším světě směřovalo k míru. Proto je třeba ukazovat, že **láska je inspirátorkou i silou** jednotlivců, schopnou odkrývat **nové způsoby řešení problémů tohoto světa**. Že láska je schopná **zvnitř obnovovat struktury, společenské organizace, právní řády**.

V této perspektivě se **láska stává sociální a politickou láskou**, která směřuje k dobru společnosti v jejím celku. Jedním **projevem milosrdenství** je pomoci konkrétním potřebným v jejich aktuální nouzi. **Sociální a politická láska** však usiluje o **odstranění příčin nouze, tedy o systémové změny. O takové uspořádání společnosti, které by nedovolilo, aby jednotliví bližní, skupina lidí, nebo celé národy, se dostali do bídy**.

Rozhovor s čtveřicí generálních duchovních asistentů SFŘ a GIFRA

Konference čtyř generálních duchovních asistentů SFŘ a Františkánské mládeže se sešla na svém pravidelném každoročním zasedání ve dnech 9. – 15. prosince 2013 v Záhřebu, v klášteře sv. Františka Xaverského. Všichni čtyři ochotně odpovídali na otázky pro časopis Bratr František, vydávaný Chorvatskou františkánskou provincií sv. Cyrila a Metoděje v Záhřebu.

- Co nám můžete říct o aktuálním stavu SFŘ ve světě?

Bratr Martin Pablo Bitzer, OFMConv: Dnes má Řád okolo 450 tisíc terciářů ve 112 zemích světa. Někde Řád roste, někde naopak. Je zřejmá souvislost s obecným stavem Církve v té které zemi. Například ve střední a západní Evropě počet členů klesá, ale existují i výrazné výjimky. Východní Evropa prokazuje významný nárůst, jak v počtu povolání, tak v kvalitě formace. V Africe počet členů rychle roste, ale kvalitní formace chybí. V Asii také vidíme velký nárůst, bohužel však též chybějící kvalitní formaci, i když ve srovnání s Afrikou je situace přece jen lepší. V Latinské Americe je situace poměrně vyvážená – jak z hlediska zvyšujícího se počtu povolání, tak i zkvalitňování formace. Není náhodou, že kardinálové vybrali nového papeže právě z této části světa. Nevybrali papeže z Evropy, protože jde již o kontinent starý, ale ani z Afriky, která je zase kontinentem příliš mladým. Roste i počet členů Františkánské mládeže (GIFRA), dnes má okolo 50 tisíc členů v 66 zemích světa, z toho 35 zemí má ustavené i Národní rady, 31 se na tento krok připravuje. Už existuje tradice mezinárodních setkání františkánské mládeže v předvečer Světových dnů mládeže, na předchozích setkáních byl přítomen vždy alespoň jeden ze čtyř asistentů, na dvou posledních, v Madridu a v Riu, byla již přítomná celá čtveřice. Co se týče duchovních asistentů obecně, někde jejich pozice oslabila, protože asistent se z vedoucího stává spíše pomocníkem, skutečně asistentem. My čtyři zde přítomní se scházíme pravidelně jednou měsíčně a jednou ročně se setkáváme na celý týden, obvykle na konci roku, abychom zhodnotili, co jsme realizovali během uplynulého roku a domluvili se, co nás čeká v budoucím. V létě 2014 se opět vrátíme do Chorvatska na Druhé mezinárodní setkání Františkánské mládeže.

- Má jednota SFŘ vliv na vztahy mezi jednotlivým větvemi františkánské rodiny?

Br. Amanuel Mesgun Temelso, OFMCap: Jsem teprve čtyři roky ve službě generálního duchovního asistenta, a tak nevím, zda všichni terciáři si jsou vědomi této velké milosti. Ani

nevím, zda tento impuls vyšel od Prvního nebo Třetího řádu nebo přímo od Církve. Já na každé pastýřské visitaci o tom mluvím jako o velké milosti. Bohužel toto se ještě neuskutečnilo ani v Prvním ani v Třetím hábitovaném řádu. Snažíme se mluvit o tomto sjednocení i s vyššími představenými, ale zatím bez úspěchu. Proč by se nemohli spojit všichni františkáni třeba Chorvatska dohromady? Nebo například Lombardie? Hřešíme, neusilujeme-li o tuto jednotu.

- V samotném názvu Řádu je slovo světskost. Jak se dnes realizuje tato „světskost“, tedy aktivní přítomnost ve světě?

Br. Amando Trujillo Cano, TOR: Je to různé v různých zemích. Jsou společenství, kde se v tomto smyslu neděje skoro nic, jde spíše o modlitební skupiny, ale Bohu díky většina společenství je v tomto smyslu aktivní. Jde především o obecně prospěšné služby jako například veřejné stravování pro chudé, ale i uplatňování lidských práv, aktivity v zákonodárství konkrétní země nebo proměnách sociálních struktur, jak se děje například i u vás v Chorvatsku. V roce 2011 všechny Národní rady obdržely dotazník s žádostí, aby podaly svědectví alespoň o jednom projektu své přítomnosti ve světě. Odpovědi přišlo 18, většina však informovala o více než jediném projektu. Například v Jižní Koreji existuje společenství složené z lékařů a zdravotních sester, které založilo nemocnici sv. Lukáše pro cizince bez dokumentů, kteří nemohou nebo se bojí jít do státní nemocnice. Jedno společenství v Mexiku se věnuje vězňům – navštěvuje jednu věznicu, v níž nabízí katechetické kurzy a v jejich závěru i možnost formace v SFR. Také se objevila řada reakcí na nečekané situace: přírodní katastrofy nebo společenské krize – války nebo pronásledování křesťanů. Připomenu jen záplavy v Pákistánu, zemětřesení na Haiti, zemětřesení i povodně na Filipínách. Nyní se věnujeme situaci v Sýrii i ve střední Africe. Tam všude je třeba pomoc, solidarita i modlitba. Připravujeme Den postu a modlitby za mír, spojený se sbírkou milodarů jako výsledků tohoto postu / viz příspěvek Fr. Reichela Půst a modlitba /. Na webových stránkách Mezinárodní rady probíhá diskuse na 12 základních témat jako úloha laiků ve společnosti, sociální nauka Církve, problémy současné kultury, hospodářství a podobně.

- Jak vidíte situaci v Evropě? Jak vidíte její specifické rysy?

Br. Amando: Myslím, že dnes je kultura v Evropě největší výzvou pro terciáře. Je třeba neustále zdůrazňovat, že kultura nesmí ztrácet ze zřetele základní křesťanské hodnoty, především, co se týče rodiny, ale i lidské transcendence v současné společnosti povrchnosti, materialismu a relativismu. Je třeba připomínat i téma svobody, neboť současná kultura hovoří často o Bohu jako nepříteli lidské svobody. Je třeba neustále zdůrazňovat, že jen v Bohu je obsažena plnost lidství. Ježíš nám dal pravou svobodu, a to je pravda Evangelia. Souvisí s tím i dvě sociologicko-demografické výzvy: S prodlužujícím se středním obdobím života je třeba vracet lidem naději i ve stáří. Druhou důležitou výzvou je problematika migrace, tuto důležitost zdůraznil i papež František návštěvou ostrova Lampedusa, kde mluvil o globalizaci a lhostejnosti. I když se Evropa snaží své hranice spíše uzavírat, migrace pokračuje v tajnosti a skrze kriminální organizace – i do této problematiky je třeba vnést světlo Evangelia.

- V exhortaci Radost Evangelia papež František zdůrazňuje i výzvu směrem k životu ve velkých městech. Co si myslíte o tomto problému?

Br. Martín: Současný papež přichází z kontinentu, ve kterém se všichni biskupové domluvili na „stálých misiích“. Mluví se v té souvislosti o evangelizaci kultury. V každém velkém městě existuje „vyšší“ kultura a různé subkultury. Před několika desetiletími ještě žila většina lidstva mimo města, dnes je tomu naopak. To je nová skutečnost, v níž hrozí ztráta lidské osobnosti, její identity.

Br. JoséAntonio Cruz Duarte, OFM: Je tu i fenomén „neviditelnosti“. Město vytváří „neviditelné“ osoby, lidé bez přístřeší, bez střechy nad hlavou, kteří touží po domově, nejen tom materiálním, ale i domově ve smyslu rodiny, přátelství, setkání. Papež František se stále vrací k tématům milosrdenství, lásky, soucitu, něhy.

Br. Martín: Touto volbou papeže přestala být Církev eurocentrickou. Zdá se mi, že dnes ještě nemůžeme do hloubky plně pochopit významnost rozhodnutí, které učinil Benedikt XVI. svou abdikací. To bylo velké znamení, kdy kardinálové se rozhodli hledat papeže mimo Evropu a našli papeže, který má zkušenosti s „městskou pastoračí“ a zná život velkoměsta. Ví, co znamená pojem „periférie“, často užívá pojem „existenciální periférie“ –tedy periférie materiální, lidská, duchovní, intelektuální. Na tyto potřeby současného lidstva musí Církev odpovídat.

- Co je dnes základ františkánské „světské“ duchovnosti?

Br. Martín: Existují čtyři stupně františkánské světské duchovnosti. Prvním stupněm je modlitba, kontemplace, evangelium, svátosti, život podle Evangelia, kajícnost. Druhým stupněm je aktivní přítomnost v Církvi i ve světě, třetím stupněm je život nikoli v izolaci, ale ve společenství a čtvrtým formace. Tato formace je nutná a důležitá, abychom poznali, jak žít svou duchovnost. Místní bratrské společenství není ani modlitební skupina, ale není ani pracovní skupina. Má i svůj vnitřní život, společně slaví narozeniny i pohřby, ale nejde jen o klub přátel, všechny aspekty je třeba skloubit dohromady, proto se domnívám, že je naprosto nedostačující scházet se jen jednou měsíčně. Měsíc má čtyři týdny, proto by se měla konat setkání alespoň jednou týdně a každé setkání věnovat jedné z těchto čtyř oblastí, přitom však dávat pozor, aby se nezapomnělo i na ty ostatní.

- A na závěr otázka: Co pro nás fratiškány znamená volba papeže Františka?

Br. Amanuel: Měli bychom – my františkáni - papeže Františka především následovat. Už bylo tolik papežů a žádný si netroufl vzít si jméno František. Proč? Protože se všichni báli, že Františkova chudoba se neslučuje s velikostí Říma. A najednou přijde jeden jesuita, který se toho nebojí a má i odvahu říci Římu, že je třeba proměnit Církev v církev pro chudé. My františkáni se především musíme ptát sami sebe ve svém svědomí, zda skutečně žijeme Františkovu chudobu.

Br. Amando: Slyšel jsem, že generální ministr OFM br. Michal Perry v předvečer loňského setkání s papežem Františkem v Assisi řekl, že program papežova assiského dne je jasnou výzvou všem františkánům: Svatý Otec svůj program začal setkáním s nemocnými dětmi, pak obědval s chudými. Na setkání s generálními představenými jsem se ho zeptal, co očekává od řeholníků. Odpověděl stručně: 'Svědectví!'

Redakce časopisu „Brat Franjo“

Poděkování CIOFS

Členské příspěvky za rok 2013 dorazily na účet mezinárodní rady. Děkujeme za 800 EUR. Vyříd'te všem bratřím a sestrám Vašeho NBS, že jsme velice vděční za Vaši štědrost a podporu. Bratrsky zdraví CIOFS

AT.

Formace týkající se Přítomnosti ve světě

Milí bratři a sestry,

Komise Předsednictva CIOFS „Přítomnost ve světě“ v loňském roce zveřejnila formační texty, které by pomohly bratrským společenstvím i jednotlivým členům zabývat se a pokusit se splnit výzvy navržené v Závěrech Generální kapituly z roku 2011 (v Sao Paulo v Brazílii) a shrnuté v závěrečném dokumentu takto:

“Tato Kapitula má za to, že naše poslání v dnešním světě tvoří žití a svědčení životu, který se vyznačuje bratrskou láskou. Díky zamyšlení nad naším povoláním jsme došli k závěru, že ve skutečnosti spočívá v autentickém křesťanství a františkánství. U tohoto úkolu je nepostradatelná znalost Sociálního učení církve, nutný je ekumenismus a prioritou jsou rodinné hodnoty. Františkáni musí být zprostředkovateli společenské transformace.”

Poctivá trvalá formace by měla bratrským společenstvím umožnit, aby se otevřely lidským skutečnostem (rodina, práce, budování společenství, ekologie, atd.), aby je mohli promítat navenek ve společenském kontextu, který je náročný a je charakterizovaný násilím, hladem, chudobou a utrpením milionů lidí. Stále si při této formaci musíme uvědomovat důležitost řádného administrativního spravování řádu a možností finančních a lidských zdrojů.

Na tuto úvodní část, která vypovídá o roli laiků ve světě, navazují další témata:

- Principy sociálního učení církve v návaznosti na Kompendium sociální nauky církve
- Poslání ve společnosti podle Řehole OFS a Generálních konstitucí
- Lidská práva a zodpovědnost
- Potravinová krize a ekologické hospodářství – ochrana stvoření
- Budovatelé míru ve světě násilí – mezináboženský dialog
- Sekulární františkánský řád a kultura

Závěrečné poznámky:

Texty byly vypracovány jak členy komise Přítomnost ve světě, tak dalšími spolupracovníky. Členy komise jsou: Attilio and Rosa Galimberti (koordinátoři, Itálie), Maria Consuelo Núñez (členka Předsednictva, Venezuela), Ana Maria Olmedo Ramos (Guatemala), P. Amando Trujillo Cano, TOR (Generální duchovní asistent, Mexiko) a Lovro Sučić (spolupracovník, Chorvatsko). V závěru úvodní části je vysloveno přesvědčení, že tuto novou službu uvítají všechny Národní rady se zájmem a také, že tato podpora pomůže bratrským společenstvím a každému členu SFŘ a YouFra plně žít články Řehole a Generálních Konstitucí, které se zabývají těmito otázkami.

Do češtiny texty přeložili dobrovolníci z řad sekulárních františkánů - Marie Magdalena Janáčková, Vladimír Tuka, Saša Tesaříková, Romana Bužková (doufáme, že jsme na nikoho nezapomněli, protože souběžně jsme překládali ještě cyklus o Teologii Těla, ale všem za pomoc s překlady MNOHOKRÁT PÁN BŮH ZAPLAŤ).

Všechny texty jsou dostupné na našich webových stránkách tj. www.sfr.cz.

Půst a modlitba - nejmocnější zbraně na obranu trpících

Komise Přítomnost ve světě, která je při prezidiu našeho řádu, nám zaslala následující informaci a prosbu:

13. prosince minulého roku byl vyhlášen den modliteb a půstu na podporu křesťanů ve Středoafričské republice, která čelí protikřesťanské genocidě a náboženským bojům. Vláda země není schopna nijak zakročit, a tak řada křesťanů založila ozbrojené milice, které se také vymkly kontrole.

Jsme přesvědčeni, že nejlepší zbraní je modlitba a půst. K použití těchto zbraní vyzýval už náš spolubratr bl. Giorgio La Pira (politik a křesťanský humanista podobně jako Čech Fr. Nosek OFS). Jeho výzvu tehdy přijaly všechny klarisky na světě. Vzhledem k tomu, že tento problém je stále aktuální, žádáme vás všechny bratry a sestry ze SFRŽ, abyste se připojili k modlitbám a postu za mír ve Středoafričské republice a bratry a sestry, kteří tam žijí. Za vhodnou formu pokládáme například odřeknout si jedno jídlo a ušetřené peníze zaslat na tento účel. Rovněž připomínáme, že mnoho bratří a sester se stalo obětí přírodních katastrof a válek a často byli i nuceni utéci ze svých domovů a zemí. Takových bratří a sester je mnoho v Sýrii, Nigérii, Demokratické republice Kongo (kde bylo zabito 25 terciářů z jednoho regionu), Pákistánu, na Filipínách a určitě i na dalších místech světa.

Všem vyprošujeme pomoc a požehnání Knížete míru. S důvěrou ve vaši velkorysost, s jakou odpovíte na tyto výzvy, a s pozorností pro vanutí Ducha Svatého

Komise CIOFS Přítomnost ve světě

Podle www.ciofs.org Saša Alžběta Tesaříková OFS

Pozdrav z Estonska

PAX ET BONUM!

3. února 2014

Draží bratři a sestry z františkánské rodiny!

Srdečně zdravíme z Estonska a posíláme krátkou zprávu o nás.

Po loňské návštěvě Hanky a Františka v naší farnosti v Tartu, která se setkala s velmi příznivým ohlasem, se našlo několik zájemců, se kterými jsme se začali jednou měsíčně scházet a naše setkávání nazvali „Přátelé sv. Františka.“ Doposud se nás sešlo pět až sedm, z toho dvě řeholní sestry.

První setkání připadlo „neplánovaně“ na den Stigmatizace sv. Františka. Pomodlili jsme se nešpory a potom hovořili o dalším průběhu budoucího setkávání. Zatím není úplně zřejmé, zda v prožívání františkánství budeme moci dojít až k zasvěcení sliby nebo zůstaneme pouhými „přáteli“. V jednom měsíci se modlíme nad liturgickými texty Písma způsobem Lectio Divina a každý druhý měsíc zveme O. Augustina OFM z Valgy, který je ochoten k nám pravidelně dojíždět, aby nám řekl něco o františkánské spiritualitě.

Na slavnost sv. Františka jsme s O. Augustinem slavili mši sv. v našem farním kostele a potom se sešli v klášteře sester a hovořili o sv. Františkovi a terciářích. Tak jsme zahájili naše setkávání, kdy se pomaličku poznáváme a učíme se společně modlit a sdílet. Důvěřujeme Pánu, že nám postupně ukáže cestu, jak dál.

Další radostí je, že nám O. Vello Salo z Tallinnu už přeložil terciářskou řeholi. Tiina Viirelaid se zase snaží vytvořit estonské františkánské logo. Od O. Miguela jsme dostali místo na nástěnce u kostela, kam můžeme dávat zprávy z františkánského života.

Ze srdce děkujeme za všechny modlitby, skrze něž jsme i na dálku propojeni.

V Kristu Vaši přátelé sv. Františka z Tartu

Připoj se k nám!

Pod touto výzvou zahájilo několik členů SFŘ spolu s bratry kapucíny v sobotu 1. března adoraci před Nejsvětější svátostí v kostele u svatého Josefa v Praze (nám. Republiky) úsilí o to, aby mládež přijala Svatého Františka jako společníka a rádce.

Výzva o připojení je určena jednak mladým katolíkům v Praze a okolí (podrobnosti jsou v následujícím článku), jednak všem členům SFŘ s prosbou o podporu modlitbou. Prosíme, připojte se k nám vždy první středu v měsíci. Zejména prosíme starší a nemocné členy našeho řádu, aby si tuto záležitost vzali jako aktivní úkol pro modlitby i snášení svých obtíží a nepříjemností.

František Reichel

a bratři Pacifik Matějka, OFM Cap a František Kroczek, OFM Cap

Přijď mezi nás!

Přijmi sv. Františka z Assisi jako společníka a rádce.

Zveme mladé katolíky ve věku od 15 do 25 let (mírný přesah oběma směry je možný), kteří chtějí společně se svými vrstevníky a ve spolupráci s následovníky sv. Františka z Assisi objevovat svět mladých křesťanů prostřednictvím tematických večerů o františkánských ideálech, diskuse, modlitby a sdílení zkušeností.

Není třeba se bát. Není to škola a nezkouší se tu, ale můžeš se tu naučit, jak se v životě neztratit a jak nejlépe rozvinou t své vlohy.

Jednotlivá setkání spolča budou kroužit kolem těchto rámcových témat:

- a) Jak naslouchat druhým, přírodě, sobě i Bohu, otázka osobního zrání a růstu
- b) Můj život v současné společnosti a v Církvi, rozličné společné akce a výlety
- c) Křesťanství jako moderní životní styl, objevování pozitivních stránek života víry
- d) Evangelium jako zdroj nápadů a poučení, hledání svého životního povolání
- e) Hodnota člověka v rozličných fázích jeho života, naslouchání mladým i starým
- f) Seznámení se s příklady vynikajících křesťanů, kteří se zapsali do dějin
- g) Františkánské osobnosti a jejich význam pro dnešní dobu, františkánské spisy
- h) Františkánská rodina: Kdo všechno přijímá sv. Františka a sv. Kláru za životní vzor
- i) Co je to Františkánská mládež, proč je dobré žít jako sv. František a jiní františkánští světci
- j) Františkánský příspěvek pro mír, spravedlnost a ekologii

Pokud tě tato nabídka zaujala, můžeš napsat na tento mail: fram@sfr.cz

Nebo se přijď rovnou zeptat na adresu:

Klášter kapucínů Praha-Nové Město

Na Poříčí 2111/1a

110 00 PRAHA 1

Tel: 737-138-056 (br. Pacifik) // 604-169-352 (br. František)

Antonie (Tonička) Hofmanová (1923 – 2009)

Dlouholetá členka Sekulárního řádu svatého Františka, katechetka, ošetřovatelka, členka jocistických kroužků, držitelka záslužného kříže „Pro Ecclesia et Pontifice“, politická vězeňkyně, spisovatelka.

„Já bych chtěla, Pane Ježíši, taky něco pro víru vytrpět, jenomže mám smůlu. Náš národ neklesne, aby kvůli tomu zavíral, a já to nebudu moct prožít.“

Byla středa 13. června 1923 a manželům Hofmanovým se v podkrkonošské vesničce Horní Branná narodila dcerka Tonička. Rodina nebyla nijak zvlášť bohatá, otec byl ruční tkadlec, který v létě i s manželkou pracoval u sedláka, hospodařil na svém skromném hospodářství a choval dvě kravky. Oběma rodičům se posléze narodily ještě dvě dcery – Anna a Marie, která ale zemřela ve věku osmi let na záškrťovou obrnu. Především v zimě trávila celá rodina většinu času v jedné místnosti.

Toničku odmala bavilo psaní – často psala slohy za své spolužáky, kteří jí na oplátku pomáhali v matematice. Vychodila devět tříd obecné a měšťanské školy v Horní Branné, potom přišla okupace. Horní Branná ležela ještě v protektorátu, sousední Dolní Branná ale již po Mnichovu připadla říši. Děti pomáhaly rodičům na poli, vydělávaly svážením mléka do mlékárny a v zimě obrubovaly kapesníky. Tonička si šetřila a toužila jít na studia. To jí umožnil její strýc, který pracoval v pražském Melantrichu. Během druhé světové války tedy Antonie začala navštěvovat obchodní školu v Praze a složila státní zkoušku z těsnopisu. V Praze ji však více zaujalo něco jiného – začala se zajímat o klášterní život a dostala se do kontaktu s katolickou akademickou mládeží. Protože vysoké školy byly zavřené, mnoho studentů vyučovalo náboženství, což Toničce imponovalo. Nakonec složila příslušné zkoušky a získala povolení učit náboženství. To už bylo na samém konci války.

V prosinci 1952 byla zatčena a o necelý rok později odsouzena v procesu "Hofmanová a spol." k šesti letům odnětí svobody. Důvodem bylo, že se snažila vychovávat mládež k životu podle křesťanských zásad, zvláště pak za šíření myšlenky jocismu (křesťanského dělnického hnutí z Francie) mezi mladými v Podkrkonoší. Vězení snášela velmi statečně.

Po návratu z vězení nacházela obživu jen velmi těžko. Prošla řadou různých profesí, například vykonávala několik let pomocné práce v jilemnické nemocnici a nakonec zakotvila jako ošetřovatelka v dětské léčebně v Janských Lázních. Tam sloužila těm nejmenším celých třináct let.

Koncem 70. let se přestěhovala do Jilemnice, kde zakoupila starý domek, který pojmenovala po vzoru blahoslavené Zdislavy Zdislavínem. Tady se začali scházet mladí věřící – v dobách socialismu přímo konspirativně. Tonička se jen usmívala: „Jen jednou, když tu bylo rekordních osmdesát lidí, jsem se už modlila, ať další nechodí. Přece estébáci nejsou tak hloupí – otevřou dveře a uvidí v síni tolik bot...“ Tak pokračovala v naplňování svého celoživotního poslání - předávat víru druhým, zvláště mladým, svědčit o Bohu vlastním životem a vytvářet kolem sebe společenství.

Tonička píše:

„V Jilemnici ve Zvědavé uličce, v nebezpečné době,

za komunismu se začala scházet mládež. Do velké světnice horské chalupy se jich hodně vešlo, i když někteří s flétničkou v ruce museli posedávat po zemi. Nejradostnější chvíle byly v den před Štědrým dnem. Vešel se sem i betlém a stromeček tu zavoněl, ověšen ozdobami z korálek i z barevných papírů. Dvakrát za

měsíc se tu četlo Slovo života, věta z Písma svatého, aby evangelium naplňovalo každodenní život. Zde si mladí vyprávěli své zkušenosti s evangeliem, a tak se vzájemně sblížovali a radovali se i z různých dobrodružství, která tím vznikala. Nastal nedostatek kněží, ale toto společenství tím netrpělo. Z Příchovic sem pravidelně dojížděl P. Mirek Šimáček, někdy i P. Pavel Jančík, ale i P. Pavel Rousek také přijel a i P. Ladislav Kubíček a od Bělohradu P. Josef Kajnek, dnešní biskup. Tradice setkání tu stále pokračuje, i když s jinými zkušenostmi a s technickými pomůckami a s dalšími kněžími.

V tomto podhorském kraji prostoupeném i pohraničními oblastmi byla v době komunismu pozavírána mládež pro náboženství nazvaném nedovolené sdružování. Ani jejich modlitby ve vězení za mládež nezůstaly před Bohem nevyslyšeny. Dnes se tito bývalí vězňové ve svém stáří ještě rádi sejdou ve Zvědavé uličce. Kéž by žádný občan v Jilemnici nebyl opuštěn, má možnost se zapojit do modlitební skupinky, nebo do třetího řádu sv. Františka či Dominika. Kdo rád zpívá, dvakrát se modlí, říká se lidově.“

Vše, co z ní vyzařovalo, bezprostřednost a humor, který ji neopouštěl ani ve vězení, ani v posledních dnech pozemského života, bylo plodem její hluboké víry v Boha, kterým je Láska. Členkou Sekulárního františkánského řádu byla dlouhých 62 let.

Napsala také několik knih, nejznámější jsou její autobiografie „Žijeme jen jednou“ a „Svoboda v nesvobodě“ o létech prožitých v komunistickém vězení. Můžeme připomenout i další její dílka, jako např. Kapky vody, Šli zemí jako my, Páter Fouk, Lázně uvnitř, Květ pro krále nebo Musíme projít.

V roce 2007 obdržela ocenění záslužným křížem „Pro Ecclesia et Pontifice“, které jí udělil papež Benedikt XVI. a také pamětní medaili města Jilemnice za aktivní odpor proti komunistickému režimu.

Zemřela v Jilemnici dne 16. června 2009 ve věku 86 let.

Její poslední telefonát v životě, těsně před smrtí, byl s biskupem Karlem Otčenáškem, se kterým se znala z vězení a který ji na věčnou cestu ještě poželhal. Spočinula na místním hřbitově v Horní Branné a očekává Den vzkříšení.

Královéhradecké studio Radia Proglas Vojtěch o Toniče Hofmanové zpracovalo trilogii, která byla vysílána v rámci cyklu Dotýkání světla. Všechny tři díly je možné si poslechnout kdykoli z audioarchivu Radia Proglas na těchto stránkách: <http://www.proglas.cz/audioarchiv.html>

Martin Wisbauer, MBS Hradec Králové

Některé výzvy nynějšího světa z Evangelii Gaudium papeže Františka jako námět pro přípravu diskuse na Formačním semináři

(Níže jsou jenom citáty. Dočti si přímo v exhortaci a používej v diskusi)

52. Žijeme v době znalostí a informací, zdrojů nových forem moci, která je velmi často anonymní.

53. Sama lidská bytost je považována za konzumní zboží, které lze použít a potom zahodit. Zavedli jsme „skartační“ kulturu, která je dokonce prosazována. Vyřazovaní nepředstavují „vykořisťované“, nýbrž odpadky, „zbytky“.

54. Téměř bez povšimnutí ztrácíme schopnost zakoušet soucit tváří v tvář výkřikům bolesti druhých, již nepláceme nad dramaty druhých, ani nás nezajímá péče o ně, jako by to všechno byla odpovědnost, která je nám cizí a netýká se nás. Kultura blahobytu nás uspává...

55. Jedna z příčin této situace spočívá ve vztahu k penězům, který jsme zavedli, protože pokojně přijímáme jejich nadvládu nad sebou a našimi společnostmi.

57. Nedělit se s chudými o vlastní majetek, to je okrádat je a brát jim život. Majetek, který vlastníme, není náš, patří jim.

177. V samotném jádru evangelia je komunitní život a péče o druhé. Obsah první zvěsti má bezprostřední morální odezvu, jejímž středem je činnost lásky (charita).

179. „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Co uděláme pro druhé, má transcendentní dimenzi: „Jakou měrou naměříte, takovou se naměří i vám“ (Mt 7,2); a odpovídá na Boží milosrdenství vůči nám: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesudte, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte a dostanete... Neboť jakou měrou naměříte, takovou se naměří zas vám“ (Lk 6,36-38). Tyto texty vyjadřují absolutní prioritu „vyjití ze sebe vstříc bratru“ ...

Učení církve o sociálních otázkách

182. Víme, že Bůh si přeje štěstí svých dětí také na této zemi, i když jsou povolány k plnosti věčné, protože On stvořil všechno a hojně nám to „poskytuje k užívání“ (1 Tim 6,17), aby to mohli užívat všichni.

183. Kdo by se odvážil zavřít do chrámu a umlčet poselství sv. Františka z Assisi a bl. Terezy z Kalkaty? Nemohli by to přijmout. Autentická víra, která nikdy není pohodlná a individualistická, vždycky implikuje hlubokou touhu změnit svět, předávat hodnoty a zanechat po sobě to nejlepší. Všichni křesťané, včetně pastýřů, jsou povoláni mít starost o vytvoření lepšího světa. O to jde, protože sociální smýšlení církve je v první řadě pozitivní a cílené, orientuje transformující počínání a v tomto smyslu nepřestává být znamením naděje, která prýští ze srdce Ježíše Krista naplněného láskou.

184. Toto není sociální dokument, a pro reflexi o těchto rozmanitých tématech máme velmi vhodnou pomůcku v Kompendiu sociálního učení církve, jehož užívání a studium vřele doporučuji. ... Je věcí křesťanských společenství, aby objektivně rozebrala situaci své země.

187. Každý křesťan a každé společenství je povoláno být nástrojem Božím pro osvobození a podporu chudých, aby se mohli plně integrovat do společnosti. To předpokládá, že budeme chápat a pozorní, budeme naslouchat prosbám chudých a poskytovat jim pomoc.

188. Slovo „solidarita“ se trochu vyprázdnilo a někdy je interpretováno špatně, ale označuje mnohem více než sporadický úkon štědrosti. Žádá zrod nové mentality, která bude smýšlet v kategoriích společenství, životních priorit všech vzhledem k přivlastňování majetku jen některými.

190. Potřebujeme růst v solidaritě.

198. Jsme povoláni objevit v nich Krista, propůjčovat jim svůj hlas, ale také být jejich přáteli, naslouchat jim, chápat je a přijímat tajemnou moudrost, kterou nám Bůh chce sdělit jejich prostřednictvím.

199. Naše úsilí nespočívá výlučně ve skutečích či podpůrných a asistenčních programech. Duch uvádí do pohybu nikoli vypjatý aktivismus, ale především pozornost obrácenou k druhému, „jehož považujeme za totožného se sebou samým“. Jedině to umožní, aby „se chudí cítili v každém křesťanském společenství jako »doma«“.

200. Nezměrná většina chudých se vyznačuje zvláštní otevřeností víře. Potřebují Boha a nemůžeme jim nenabízet Jeho přátelství, Jeho požehnání, Jeho Slovo, slavení svátostí a cestu růstu a zrání ve víře. Preferenční rozhodnutí pro chudé se musí vyjadřovat hlavně privilegovanou a prioritní náboženskou pozorností.

210. Je nezbytné věnovat pozornost a být nablízku novým formám chudoby a slabosti, ve kterých jsme povoláni rozpoznávat trpícího Krista, i když nám to zdánlivě nepřináší hmatatelné a bezprostřední výhody: bezdomovcům, narkomanům, utečencům, domorodým národům, starým a stále více opuštěným lidem apod.

216. Malí, ale silní v lásce Boží, jako sv. František z Assisi, všichni jsme povoláni vzít si na starost křehkost lidu a světa, ve kterém žijeme.

**Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste,
tady a ve všech Tvých kostelích na
celém světě, a chválíme Tě,
protože svým Svatým Křížem jsi
vykoupil svět.**

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)

Nové internetové stránky SFŘ

Nové internetové stránky SFŘ jsou na světě. Po několika letech jsme přistoupili k zásadnější úpravě našich internetových stránek. Na adrese www.sfr.cz jsou dostupné stránky v novém vzhledu, které navíc umožní další rozšiřování. Nový systém mimo jiné umožňuje přístup více redaktorů, aby bylo možné práci na stránkách rozložit mezi více lidí a také urychlit zveřejňování nejaktuálnějších informací.

Internetové stránky mají několik funkcí. V první řadě je to prostředek komunikace mezi námi, tj. mezi národní radou a jednotlivými společenstvími a také mezi společenstvími navzájem. Je to místo, kde se objevují aktuální zprávy, pozvánky a informace o proběhlých akcích. Na našich stránkách je k dispozici mnoho formačních materiálů. Jsou to přeložené formační materiály mezinárodní rady, velké množství formačních textů zveřejněných v uplynulých letech a také kompletní archiv všech článků, které vyšly v časopise Poutník za celou dobu jeho existence a mnoho dalšího.

Další funkcí internetových stránek je jakási vizitka SFŘ. Návštěvník tam zabloudí buď náhodou, nebo přímo hledá informace o SFŘ. Ten, kdo na internetových stránkách hledá informace o SFŘ, nejdříve studuje obecné informace a dokumenty, pak potřebuje kontakt na nějaké společenství. U každého společenství by měla být nějaká informace, která by zájemce do společenství nasměrovala. Jistě není nutné, aby tam byl třeba telefon na ministra, pokud si to nepřeje. Mělo by tam být ale uvedeno, jak má případný zájemce společenství kontaktovat, nebo kde se kontakt dá získat. Rozsah informací o jednotlivých společenstvích se různí. Některá mají vlastní internetové stránky a je zde uveden odkaz. Jiná společenství zde mají uveden aspoň kontakt. Aktuálnost údajů o společenství bude ověřovat pravidelně vizitátor při bratrské vizitaci společenství.

Vím, že ne všichni členové jsou uživateli internetu, ale již to zdaleka není výsada jen několika mladších. Prosím všechny, aby se s novými stránkami seznámili. Budu vděčný za jakékoliv reakce i příspěvky. Jako nejdůležitější vnímám doplnění informací o jednotlivých společenstvích. Stránky se postupně vyladují, postupně zaznamenávám různé nedostatky, budu proto rád za každou připomínku k funkčnosti i obsahu i za náměty na další rozvoj stránek.

Jakub Fejk, MS Praha, sv. Josef
jakub.fejk@apha.cz

